

Ένας Άγιος άστεγος - Αληθινή Ιστορία

/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

image not found or type unknown

Ένας Άγιος άστεγος - Αληθινή Ιστορία

Η ματιά του με διαπερνούσε ενοχλητικά στο αργό περπάτημα μου λίγα μέτρα πιο πέρα...

Αναζητούσα κάτι άλλο, αλλά προέκυψε αυτό το βλέμμα που σαν να μου μιλούσε χωρίς ήχο με καθήλωσε και με γέμισε ενοχές...

Εγώ κρατώντας μια τυρόπιτα και ένα μπουκάλι νερό αμέριμνος αλλά και ψυχρός, εκείνος ένας πεινασμένος και κομματιασμένος ψυχικά περίμενε όχι την τυρόπιτα, αλλά το τέλος που δεν ερχόταν...

Τον κοιταξα αλλη μια φορα και του την προσφερα μαζι το νερο...Την πηρε στα χερια αλλα δεν την εφαγε...

«Ένα τσιγαρο εχεις να μου δωσεις;»

«Δεν καπνιζω», του λεω, αλλα τρεχω στο περιπτερο διπλα του και αγοραζω ενα πακετο, δεν θυμαμαι και ποια μαρκα...

Το προσφερω χαμογελωντας και καθως απομακρυνομαι μη εχοντας να δωσω κατι αλλο, ξεκινησε η δικη του προσφορα!!!

«Το τσιγαρο με σκοτωνει, ενω η τυροπιτα ανανεώνει το ραντεβου με την κολαση για αργοτερα...»

Τον κοίταζα σιωπηλός και ακίνητος δείχνοντάς του το ενδιαφέρον που ζητούσε για να συνεχίσει...

«Δεν με παίρνει ρε φίλε η Παναγιά, με αφήνει εδω να ταλαιπωρούμαι, να βλέπω την πατρίδα να στοιχειώνει και να μη μπορώ να τη βοηθήσω...

Τα παιδιά και τους νέους να χάνονται στην απελπισία, χωρίς προοπτική και όνειρα και λιώνω...Τους αρρώστους αβοήθητους, τους γέροντες πεταμένους και εκείνα τα ορφανά ξεχασμένα στα ιδρύματα και μαυρίζει η καρδιά μου...

Ο Χριστός είναι εδώ συνέχεια δίπλα μου και όσο τον παρακαλάω να με πάρει μαζί του με αφήνει να κοιμηθώ και ξανάρχεται μόλις ξυπνήσω...

Δεν έχω και άλλη παρέα αλλά ούτε και παράπονο...Όποτε Τον φωνάξω τρέχει συνέχεια να με ακούσει...

Αν ζητήσεις από τον πρωθυπουργό ακρόαση δεν θα τον δεις ποτέ...Ο άρχοντας όμως όλου του κόσμου έρχεται αμέσως...»

Δακρύζει και σταματάει να μιλάει κοιτώντας αλλού...

Κάθισα δίπλα του και περίμενα να συνεχίσει, ήταν τόσο ζεστά, παρά το κρύο, που νόμιζες ότι έχει σόμπα κοντά του...

Τώρα με κοιτάζει και χαμογελάει...

«Δώρο από τον Χριστό είναι η σόμπα, μη σου πω ότι το βράδυ ξεσκεπάζομαι»

Χλόμιασα γιατί διάβασε τη σκέψη μου...!Κατάλαβα ότι δεν είναι τυχαίος άνθρωπος...

«Η δικαιοσύνη του Θεού είναι πιο μεγάλη από ότι φαντάζεσαι...

Αν κάνεις φόνο, η ανθρώπινη επιείκεια του δικαστηρίου θα σε βγάλει από τη φυλακή σε λίγα χρόνια, ενώ για το ίδιο αδίκημα σου λένε ότι θα πας στην κόλαση αιώνια...

Είναι δυνατόν ο άνθρωπος να είναι ποιο επιεικής από τον Θεό;

Αν μετανοήσεις για τις πράξεις που σε βαραίνουν, θα συγχωρεθείς αμέσως από τον Χριστό, γι' αυτό να μην είσαι τόσο αυστηρός με τον εαυτό σου...

Δώσε του την ευκαιρία να διορθωθεί και μη καταδιώκεσαι από τους τύπους και το καθήκον...Κάνε την προσευχή σου πάντα και μην αφήνεις τον εαυτό σου έξω από την ευλογία του Χριστού...»

«Θέλω αν μπορείς να προσευχηθείς για εμένα», του ζητώ...

«Αν εγώ φάω την τυρόπιτα που μου πρόσφερες, εσύ θα χορτάσεις; Να προσεύχεσαι στον Χριστό όπως και εγώ και να έχεις πίστη...»

Καθώς σηκώνομαι να φύγω, ενώ εκείνος πήρε την τυρόπιτα στα χέρια με κοιτάζει χαμογελώντας και μου λέει:

«Τόση ώρα οι τρεις μας θα μπορούσαμε να παίξουμε και ξερή(παιχνίδι με χαρτιά), αλλά μάλλον εσύ ήθελες μόνο να ακούσεις...

Ο φίλος μου θα σε βοηθήσει να βρεις αυτό που ζητάς...»

Ποτέ δεν περίμενα ότι παίρνοντας ένα πακέτο τσιγάρα και μια τυρόπιτα θα δεχόμουν σαν αντίτιμο την σοφία ενός άγνωστου άστεγου, τη δωρεάν ακτινογραφία των ανησυχιών μου και τη διαβεβαίωση ότι ο φίλος του ο Χριστός θα μου τις απαλύνει...

Οι άνθρωποι του Θεού βρίσκονται ανάμεσα μας και όποιος έχει ανοικτά μάτια μπορεί να δει το θέλημα Του αλλά και την χάρη Του, αυτήν που μεταμορφώνει έναν άστεγο σε σοφό, έναν άγνωστο σε φίλο, έναν άνθρωπο σε αδελφό !!!